

Inspiration

Skorpioner og åndemanere

Inspiration fra Mexico, januar 2023

Jeg har været så heldig, at få bevilget en arbejdsorlov i Mexico. Det blev, foruden uforglemmelige minder, også til et dramatisk møde med de lokale kryb og åndernes magt. Mine kolleger i Publication gav mig dog den opgave at tage en inspiration med hjem. Den kommer her.

Min søde kæreste havde til min fødselsdag arrangeret en hemmelig overraskelse: Tre dages ophold i et glashus midt i junglen i Mexico. Læs eventuelt en [anmeldelse her](#). Det blev magiske dage og middage med privat kok under Mexicos stjernehimmel. Men det blev også til at møde med et af de lokale kryb: Alacran skorpionen.

Jeg skulle bare lige ud på badeværelset efter et håndklæde og av!, der kom et stik i foden, som jeg skyndsomt trak til mig mens jeg spejdede efter en glasstumper eller hvad det nu måtte være, jeg havde trådt på. Det var imidlertid en hidsig lille skorpion, der med truende løftet hale og giftbrod bød mig at trække fusserne til mig. Det gjorde jeg i den grad.

Kræet fik kraftige dask med en sandal indtil den lå stille. Ikke er helt fair behandling taget i betragtning at huset befandt sig midt i skorpionens habitat - det var sådan set os, der var de ubudne gæster. Men panikken gjorde udslaget.

Selve stikket smertede mere end de bistik jeg har fået i mit liv. Det blev hurtigt kølet med en kold dåse et-eller-andet vi lige havde ved hånden. Vores vært tilkalde den lokale åndemaner. Det ville tage en vogn en time at nå frem til os i junglen og ende 1,5 time at nå tilbage til et sygehus. Det ville være for sent hvis skorpionen havde afleveret nok gift.

Åndemaneren ankom og beordrede mig i vandret stilling så giften ikke løb til hjertet (ifølge hende). Jeg fik synkebesvær og vejrtrækning begyndte at blive blokeret. Hun studerede skorpionen og erklærede det var en Alacran og dikterede behandlingen.

Luk øjnene. Gå i dialog med giften og fortæl din krop at det er god medicin beregnet på at danne antistoffer. Som sagt så gjort. Jeg har heldigvis haft en kollega, der også er shaman og har blandt andet været på trommrejser i åndernes verden tidligere, så denne metode forekom mig helt naturlig.

Om det var åndernes magt eller kun et overflødigt stik, der reddede mig, får vi nok aldrig at vide. Jeg kom mig i løbet af et par timer og var taknemmelig for at have livet i behold. Dagen efter kiggede åndemaneren forbi for at høre til mit helbred. Hun bedyrede at det bringer held, at blive stukket af en Alacran og at jeg var nu var velsignet af højere magter til fremtidige møder med stærke gifte. Hun tog det som den naturligste ting i verden at jeg overlevede. "De kunne godt have kørt dig til et sygehus, men det havde ikke reddet dig", bedyrede hun og takkede af.

Jeg tror der er en inspiration her særligt for os danskere, der forsikrer os mod alt muligt og som sætter vores lid til et dansk sundhedsvæsen, der skal kunne tage telefonen eller ankomme med en ambulance inden for så og så få minutter. Måske skal vi lære at gå i dialog med andre væsener og de mere end menneskelige. Jeg mener, at der på uforklarlig vis også er noget at hente her.

PS.: Åndemaneren havde om aftenen lagt den døde Alacran på en serviet på et bord. Den næste dag var den borte, hvilket hun nikkede til med den største selvfølgelighed. Den var enten gået heden med ånderne eller ånderne havde givet den tilbage til junglen...

Artiklen er skrevet af Jens Kristian Pedersen. Hvis du har spørgsmål eller kommentarer, så kan du skrive til ham på jenskristian@publicfunk.dk